

491. Frans.

Fe 197. Q

DUORUM
Verè
ANTIQUORUM
CIMELIORUM
SUCCINCTA EXPOSITIO,
AD
ERUDITÆ AC VENERANDÆ ANTI-
QUITATIS STUDIUM SPECTANS,
VETERIS REI NUMMARIÆ CURIOSIS
DICATA.

A B
AUCTORE ET POSSESSORE

G. à Pfau,
Conf. Stat. Int. Wirtemb.
Edente

BENNONE GASPARO HAURISO,

Serenissimi Electoris Palatini Judicij Aulici Consiliario, & in Uni-
versitate Heidelbergensi Professore Historiarum

P. & O.

HEIDELBERGÆ,
Ex Typographo Academico, per Joannem Jacobum Hæner.

DOCTORI
YAN
ANTIQUORUM
CIMELIORUM
SUGGESTA EXPOSITIO
HABITATE AC ANNEANDE MUNIC
GENTEIS STUDIUM SCRIBAME
AUTE RE ETE MUNICE CONTROS
HABITATE
POSSESSORIE

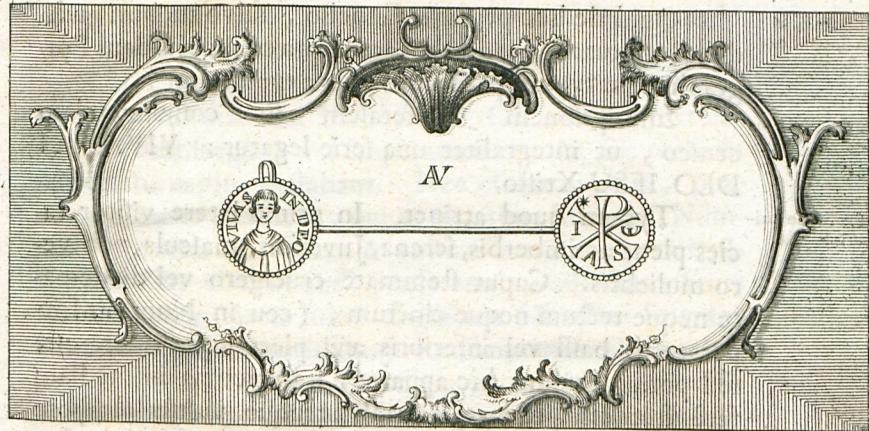

VIRO NOBILISSIMO
D. GASPARO à PFAU
S. P. D.
BENNO GASPAR HAURSIUS.

ET si succensueris mihi, VIR NOBILISSIME, tamen, quas ad me paucis abhinc diebus scriptas dedisti explicationes duorum vere Antiquorum Cimeliorum, typis impressas, TIBI remitto. Opportunam enim, putavi, na^ctum me esse occasionem, curiosæ Reipublicæ Litterariæ, Antiquitatum studiosæ, Numariæ rei præsertim, ut ostenderem, quam pretiosum, ex omni metalli genere, apud TE detineas thesaurum. Hunc diutius latere si concederem, timui, ne pelleret è Republica, cuius incrementum & vovi & juravi. Idem si TIBI, VIR NOBILISSIME, curæ; cur *Commentarium Historico-Criticum*, antiqua Numismata, à TE multis abhinc annis & impensis collecta rarissima, illustrantem, publicæ rei dare, tamdiu cunctaris? Vel TIBI soli conquisivisti, quæ, tum in originali, quum majori ex parte jam sculpta possides? Ecce aliorum tam avide desideras opera? Nobilius edideris factum, si par reddideris. Fateor quidem, doctissimos jam plures, huic studiorum generi, ita operas suas impendisse, ut exhausta jam crederem, quæ spectant ad Deorum Dearumque simulacra, Cognomina & Epitheta; Sa-

A. 2 cerdo-

terdotia, Signa Pontificalia & Vasa Sacra; Templæ,
alia ædificia & Loca publica; Imperii Romani Famili-
iarum, Romanorumque Imperatorum Imagines;
Apotheoses, seu Consecrations Augu-
starumque; Regionum, Provinciarum, Oppidorum,
Fluviorumque symbola; Quæ ad Expeditiones mi-
litares & Res bellicas; Circos & ludos; Quæ denique
ad virtutum sociarumque Emblemata pertinent. At
TUUS, VIR NOBILISSIME, copiosissimus appa-
ratus, quem propria manu elegantissime à Teme tipso
delineatum conspexi, ærique incisum liberalitati
TUÆ debo, de messe plane nova & multifaria me
persuasit. Ut taceam conspicuam collectionem An-
tiquæ supellestilis, Urnarum, Signorum, Armorum,
Annulorum, aliorumque. Ne vero hæc solus scirem,
duo à nemine umquam publicata Cimelia, divulgan-
da duxi. Spem habeo, pace TUA id factum futu-
rum. Quum enim tam prompte & alacriter, ex in-
genita humanitate, ad illustrandos Scriptores Historiæ
Romanae, quibus impræsentiarum occupor, succurris,
& quæ desunt, supplex; nullus dubitare potui, quin
omnia, quæ sparsim à me ex penu TUA abundante,
ipse sis prompturus. Non dcero, VIR NOBILISSI-
ME, industria mea, si quam inveneris utilem, etiam
hoc in negotio. Pergas modo, futuro etiam tem-
pore, mihi esse materia perpetua gratitudinis & dili-
gentiæ. Vale & fave. Dab. Heidelbergæ, ipsis
Calendis Augusti, A. O. R. MDCCXLII.

VOTUM BAPTISMALE.

VIVAS IN DEO. Caput plenum à fronte humeris te- Interpretatio
Cimelii.

R. IESU * ☧. Monogramma Salvatoris ; literis majusculis X. & P. expressum, cuius spatiis reliquæ IESV intercalatae visuntur. In area desuper ad dextram cernitur astrum. Ponderis est $\frac{1}{4}$ Duc. 13. as.

EN Lector benebole, verum ac ingenuum prisci historia quo-
modo Cime-
lium fuerit ac-
quisitum. ævi pietatis documentum, quod alibi frustra forsan quærès. Duodecim abhinc annis propè Albani Græcam, in Vinea cujusdam ejus Incolæ, fortuitò repertum, & à me, à quodam hujus Ducalis Wirtembergicæ Aulæ Musico, (cujus Uxor, Catholicæ Romanæ Religioni addicta, ibidem tunc temporis domiciliata ac degens, per totidem annorum spatum, idem collo appensum gestavit,) pretio unius ducati aurei redemptum.

A 3

Quid

Transitio ad
fusorem ex-
plicationem.

Quid de hoc perraro Cimelio, salvo meliori judicio, statuam, indicabo, cum præcisam ejusdem Epigraphen ac typum paulò exactius exposuerim.

Inscriptio quo-
modo conju-
genda.

Inscriptionem bilateralem sic conjungendam censeo, ut integraliter una serie legatur: VIVAS IN DEO IESU Christo.

Explicatio pri-
oris latetis.

Typum quod attinet. In primo latere visitur facies plena ac imberbis, serena, Juvenilis, mascula, non vero muliebris. Caput stemmate crucigero vel diadema neque tectum neque cinctum, (ceu in Nummis Imperatoriis bassi vel inferioris ævi plerumque videre est) sed potius nudum hic apparet; ita ut coma in medium ferè frontem prodeat, ac ab utroque vultus tempore hinc indè cincinnorum fimbria devexa ac pendula spectetur. Collum tegit velum ad pectus complicatum, humeros verò togæ vestimentum consuetum vel pallium; Ita ut bustum aream inferiorem expleat, adjectâ in ambitu Epigraphe ad dextram: VIVAS, ad sinistram verò: IN DEO.

Explicatio po-
sterioris late-
ris.

In secundo latere hujus Cimelii sistitur Monogramma XPristi majusculum, oram tam superiorem quam inferiorem circuli, quô area cingitur, ferè tangens; interjectis literis IESU cum astro desuper.

Forma Cime-
lii.

Forma hujus Cimelii est rotunda, magnitudinem habentis Quinarii, vel libellæ Argenti, (vulgo Kreuzer) seu Saxonico Idiomate ternarii, (Dreyer) auri Obryzi seu optimi, annulōque supernè antiquitus fabricatō (quod æqualis auri Color ac puritas omnino suadet) est instructum, ita ut à collo pendens, tutè ac commodè gestari potuerit.

Caput Cime-
lii.

Caput seu bustum, huic Cimelio impressum, Christi Salvatoris Protomen & quidem Juvenilem, referre exindè conjicio, quum nemini Imperatorum, tam propter

propter vultus,oris ac capitis habitum,quam vestimenti ornamentum convenit.

Hi enim remotiori ævō semper ferè itemma cruci gerum, vel diadema Unionibus & Gemmis contextuum, vel Mitram Regiam vel Imperatoriā, lapillis pretiosis inspersam capite gestabant. Nec obstat nimbus, præfenti Cimelio deficiens, qui in plerisque hujus ævi Nummis Imperatoriis, faciem & vultum Salvatoris (ceu in illis Zemiscis aliorumque) præferentibus adpictus visitur; spatiū enim Areæ nimis angustum (& quod Salvator salutiferum & absolutissimum Redemptionis Opus in tenera adhuc ætate, ceu hīc effigiatus cernitur, perfecisse ac consummasset, nondum credi poterat) hujus adjectiōnem vetuisse verosimile est; minusque consentaneum factum foret, quād Vultum cuiusdam Principis Cimelio imprimere veneranda Antiquitas studuerit, Imperatori imaginī, qui ex appositione nominis omnino cognosci deberet, votum Pietatis adjecisse, posteaque illum ipsum ignorari voluisse.

Si usum ac rationem hujus Cimelii investigare velimus; mihi primum in mentem venit, signum seu tessera hospitalitatis olim apud veteres Christianos illud forsan retulisse; Quād planè ferè similem inscriptionem in sigillo quodam æreo antiquo, Clar. CLAUDIO MOLINETUS, Gazzæ quondam antiquæ Regis Galliæ Præpositus, ex Musæo S. Genevievæ pag. 3. profert, ac in tabulâ æri incisa exhibet figuratam, ita habentem: VIVAS IN DEO. De quo sigillo, ipsius MOLINETI Gallicò idiomate expressa verba hīc latine translata apponere libet.

„Tessera hospitalitatis Christianæ Ecclesiæ pri-
„mitivæ fidelibus, prò signo Symbolico Com-
„munionis fraternæ quondam inserviebat, me-
„diante

Fusius explicatur.

Usus & ratio
hujus Cimelii.

„diantem quā, à se invicem ubique, quorsum veniebant, amanter recepti, jure liberi hospitii, aliiisque illi annexis beneficiis fruebantur. Tertullianus enim hujus facit mentionem in Libro de Præscriptione adversus Hæreticos Cap. 20. inquiens: *Communicatio Pacis, & appellatio fraternalitatis, & Contesseratio hospitalitatis, qua iura non alia ratio regit, quam ejusdem Sacramenti una traditio.*

Sententia Authoris de usu hujus Cimelii.

Sed cùm hoc ipsum exquisitissimum Cimelium, in ratione formæ & fabricæ, ab illo MOLINETI (quod sigillum æreum oblongum ad signandas olim litteras Canonicas referebat) maximè recedat; satius omnino duxi, Usum fortasse cuiusdam VOTI PIETATIS, veteribus præbuisse; ità ut adultis nempè pro incitamento purioris Christianæ fidei ac Religionis, in varias tunc temporis hæreticorum sententias vel Sectas abeuntis, datum fuerit atque concessum, ut istud in signum separationis ac distinctionis ab aliis heterodoxis Christianis, collō vel pectore gestarent, statimque reliquis ejusdem fraternæ Communionis magis innotescerent.

Sententia ultior Authoris de usu hujus Cimelii.

Quidni etiam, & quod magis probabile, illud ipsum Infantulis Sacri Baptismatis Sacramento imbuendis, Voti loco, dono datum colloque appensum fuisse credi poterit? Idem enim adhuc mos & ritus hodienū in Ecclesiâ Russorum antiquitûs Græcâ, ex præscripto religiose observatur ac imitatur; quūm ipsis baptizandis Infantulis, post pronuntiatam Exorcismi formulam, factamque Unctionem, crucicula quædam (ex qualitate & dignitate Parentum, prout honoratioris vel vilioris sunt con-

Conditionis) vel aurea, vel argentea vel etiam plumbea collo appendi solet, in qua literæ $\overline{X}\overline{C}$ incisæ visuntur. Quam quoque ipsam Cruciculam ad extremum usque vitæ diem, pro signo ac nota Characteristica Christianæ imbutæ atque amplexæ Religionis, collo semper appensam secum gestare tenentur; ita ut etiam adultis, cruciculâ hâc orbatis, quûm forsan casu, in platea vel via publica exanimes reperiuntur, honesta omnino sepultura denegari soleat; teste ADAMO OLEARIO in *Itinerario suo pag. m. 282.*

Hoc quoque præprimis suadet Protome $\overline{X}\overline{C}$ im- Quæ probatum
berbis & juvenilis in primo, simul ac Monogramma no-
minis $\overline{X}\overline{P}$ in secundo Cimelii latere expressum. Quam
quoque sententiam adæquata verè Christiana ac propria
bilateralis Epigraphe: VIVAS IN DEO JESU CHRI-
STO magis firmat atque luffulcit.

Porro adhuc investigandum supererit, quô nempe Tempus quo
Cimelium hoc
cusum.
tempore, locô & Imperatore, Symbolum hoc priscae ac
verè Christianæ Religionis ingenuum cusum esse poterit?

Antiquitates qui tractant, prioris ac Inferioris vel
remotioris Ævi differentiam, circâ rem Nummariam
Antiquam, optimè norunt; nec desunt documenta pro-
bationis, quibus Nummi Constantinorum ab illis Arca-
dii, Honorii, iterum Justini & Justiniani, itidem Mau-
ritii, Phocæ, ac Constantinorum Pogonatorum &c.
certò certius inter se dignosci queunt.

Hinc fabricam ac sculpturam busti hujus effigiati, si- Refertur ad
tempora Theo-
dosii M. Imp.
mul ac literarum ductum & formationem planè temporis
ac Ævo Imperatoris Theodosii M. respondere & conve-
nire persuasus sum.

Stella verò in latere Cimelii postico, ponè literas Stella quid in
Cimelio indi-
cet.
 X & P desuper posita, Orientem, præprimis Urbem
B Con-

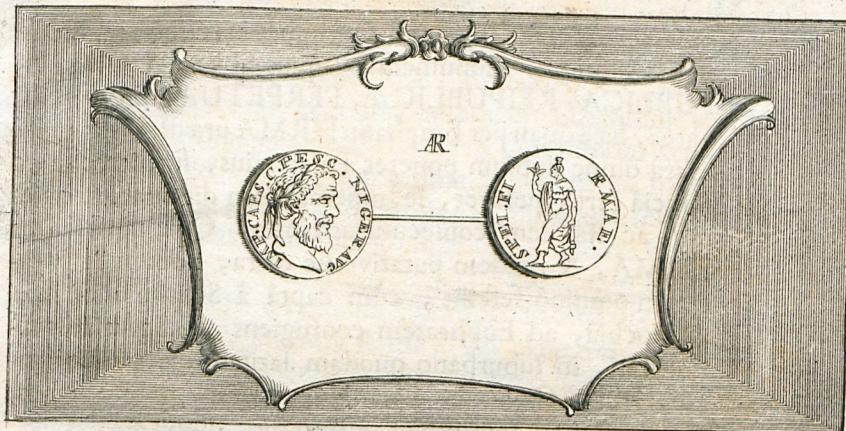
Constantinopolim, novam tunc temporis Romam dicitam, innuere videtur; ceù in Nummis, qui unō latere præferunt Caput hujus Urbis galeatum; & in alterō Asteriscum, Coronā laureā cinctum, appositis infrā in segmento literis: CON. spectari solet.

onclusio.

Hisce igitur nisus conjecturis, aut si mavis fundamen-
tis, præsens perrarum Cimelium, ad formam Num-
mi, sub Imperatoris Theodosii auspiciis, quondam sig-
natum, publicique juris factum fuisse, arbitror; ita,
ut insuper Epocham Ærae talutiferæ circa annos 384. 385.

386. plus minus, exindè quoque elici posse, pla-
ne incongruum non videatur;

PE-

PESCENNIUS NIGER

Nummus Unicus.

IMP. CÆS. C. PESC. NIGER. AUG. Caput Pescennii Interpretatio
Nigri laureatum. Nummi.

R. SPEI FIRMAE. Mulier cum Calatho in Vertice
Capitis, gradiens, dextrâ præfert florēm, sinistrâ
Stolam sublevat.

SPei typum refert nummus hic argenteus, omnium Explicatio fi-
sui generis rarissimus, in secundo ejus latere, qua- gura Spei re-
lis saepius in aliis sub specie mulieris, dextrâ flo- ferentis.
rem trifidum gerentis, ab Antiquis sic figurata
cernitur; cuiusque descriptionem vel explicationem plu-
rimi Auatores Mythologici jam prodidere.

Inscriptio autem præsens planè nova atque insolita, Verborum, Spei
nec unquam in Pescennii vel etiam aliis Nummis anti- Firma, explica-
tio.

quis, certò certius fuit lecta. Cùm aliàs in reliquis rei Numariæ antiquis monumentis sèpius SPES AUGUSTA, PUBLICA, REIPUBLICÆ, PERPETUA & BONA dicitur, hæc quasi per Emphasin FIRMA prædicatur; quasi extrà omne dubium poneret Pescennius, firmiterque ac fiduciâ certâ speraret, se Imperatoriam dignitatem quietam ac stabilem consecuturum esse; Quæ tamen spes FIRMA, & quidem putativè sic dicta, bonum Imperatorem omnino fefellit, cùm captâ à Septimio Severo Antiochiâ, ad Euphratem configuiens, à Severianis Equitibus, in suburbano quodam latitans, repertus trucidaretur, Caputque Ejus amputatum, pilo affixum, Byzantium ad Septimum portaretur.

Nummorum
Pescennii qua-
kitas.

Omnès interea Pescennii Nummi argentei, latini inelegantis admodùm ac rudis plerumque sunt fabricæ, quia à potiori parte in Provinciis vel Coloniis exterioribus ac valdè remotis, non autem in ipsa Urbe Roma fuere percussi.

Locus Fabricæ.

Nostrum verò, de quo Sermo est, ibidem fuisse signatum, indè suspicamur, quod cælaturæ est plane elegantis ac nitidæ, reliquos omnes, quos hactenus videre licuit, superant. Urbs enim Roma maximos semper alebat artifices, præprimis in Remonetaria, ceu, experientiâ teste, Coloniarum Hispaniæ, itidem ac Galliæ Nummi docent, qui ab illis Romæ cufis longè differunt. Officinas enim Monetales potiores ac primarias in Urbe Roma, omnium reliquarum Matre atque Reginâ extitisse facile credi poterit.

Instantia.

Huic si forsan asserto quis contradicere exindè sibi persuadeat, quod ob præceptum jam in Urbe Roma à Septimio dominium, Senatus non facile fuerit ausurus, istius figurare vel imprimere numismati faciem, qui contra

tra partes Septimii steterit, ac cum illo de obtinendis Imperii fascibus certaverit.

Sed constatne econtrà, antequam Orientem ver-^{solutio.}
sus ad tollendum ejus Anti Cæfarem Pescennium tende-
ret Septimius, res duorum adhuc Cæsarum ac Imperii
Candidatorum, nempe Albini & Pescennii tunc temporis
simul fuisse actas, quorum quisque suis gaudebat Clienti-
bus?

Potueruntne à quodam Quæstore Monetali, à par-
tibus præsertim Pescennii stante, vel clàm vel alio mo-
do per Opifices Monetarios sibi addictos, nonnulli hujus
generis nummi in honorem Pescennii, ac pro captanda
eventuali benevolentia, dum res adhuc agebatur incer-
ta, fabricari ac Publico intrudi, ut plures ipsi affecias ta-
citè eo ipso pararet? *ÆLIUS enim SPARTIANUS* in Vita
Did. Juliani Cap. IV. ità habet:

„Sed occupatis indifferenter omnium subcelliis,
„populus geminavit convitia in Julianum: Pe-
„scennium Nigrum, qui jam imperare diceba-
„tur, ad Urbis præsidium vocavit.

Idem Spart. in Vit. Pesc. Nigr. Cap. II. „Huic,
„(Pescennio nempe) ob detestationem Juliani pri-
„mis Imperii diebus, ità Romæ fautum est à Se-
„natoribus duntaxat, qui & Severum oderant,
„ut inter lapidationes execrationesque omnium,
„illi (Pescennio) feliciter optarent, illum Prin-
„cipem insuper, & illum Augustum populus ac-
„clamaret.

Monendum præterea adhuc est, Nummum hunc Nummus hic antiquus ge-
certè Unicum ita esse vere genuinum & antiquum, ut nummus & Uni-
ne minimam quidem dubitationis notulam recentioris cus.
cujusdam fabricæ incurrat. Ipsi enim plane inest

argentum illud mixtum Septimiorum nummis coæ-
vum; idem prorsus literarum ductus; Nævi hinc indè
inspersi atri, non arte, sed ferruginea vetustate intrin-
seca producti; Caput non turgidum, nec eminenter
exsurgens, sed leviter expressum, ut fusus conjecturari
minimè queat. Areæ præterea superficies ubique plana,
compacta ac nitore coruscans, ità ut punctulis vel ca-
vitatibus, fusuræ semper obnoxiiis, plenariè careat.
Frons illa rugosa; Nasus proeminens, turgidus, ac in
imo pulposus; Labra exturgescientia; Barba promissa,
mentum & genas ad aurem usque occupans. Cervix
densa, ac collum crassum, omniaque reliqua taliter in
Numino antiquitus expressa cernuntur, ut Vultûs magis
similitudinem accuratiorem unquam fuisse productam,
vix credam.

Premium Affe-
ctionis & rari-
tatis.

Hinc certè omnino quoque caret pretiō, cum sui
similem vel forsan alterum, terræ viscera vix excludere
valeant. Amatoris itaque harum rerum periti &
curiosi erit negotium. Ignoti enim
nulla Cupido.

Mb 4973.
40

ULB Halle
006 699 596

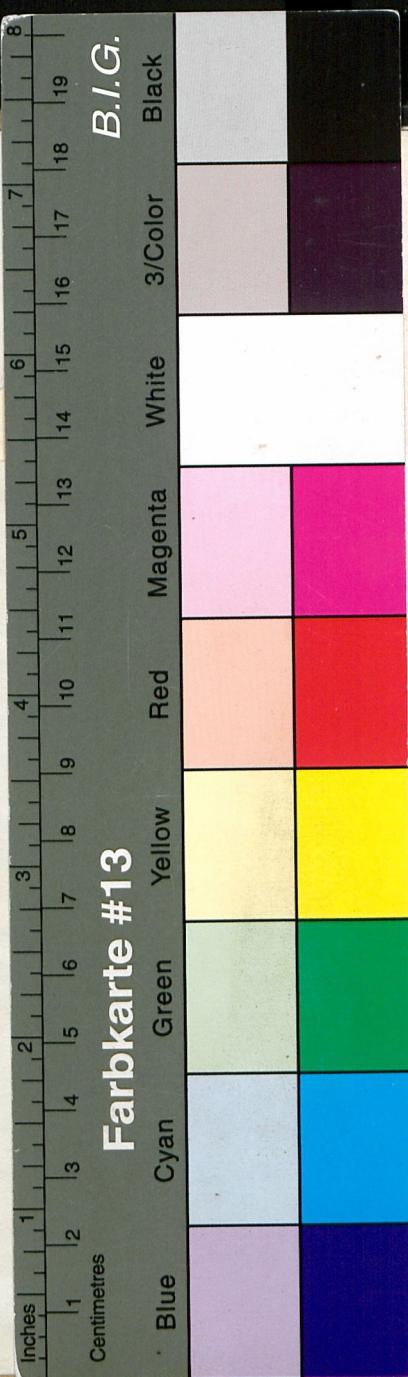
3

vDn8

nc

Farbkarte #13

B.I.G.

DUORUM
Verè
ANTIQUORUM
CIMELIORUM
SUCCINCTA EXPOSITIO,

A D
ERUDITÆ AC VENERANDÆ ANTI-
QUITATIS STUDIUM SPECTANS,
VETERIS REI NUMMARIÆ CURIOSIS
DICATA.

A B
AUCTORE ET POSSESSORE

G. à Pfau,
Conf. Stat. Int. Wirtemb.
Edente

BENNONE GASPARO HAURISTIO,

Serenissimi Electoris Palatini Judicij Aulici Consiliario, & in Uni-
versitate Heidelbergensi Professore Historiarum

P. & O.

HEIDELBERGÆ,
Ex Typographo Academico, per Joannem Jacobum Hæner.